

de Afdelinger, som hørte til det 10de Armeecorps, hvori hollsteenske Tropper deeltog. Denne Dvelfesleir var meget nyttig, og det havde vistnok været at ønske for Troppernes Uddannelse, at ogsaa danske Tropper kunde have deeltaget deri. Der var senere en Leir inden for Rigets Grændser, ligeledes for de Tropper, som vare designerede til det tydske Forbundscontingent, og som ogsaa blot bestod af hollsteenske Tropper, fra hvilken Dvelse danske Tropper ligeledes vare udelukkede, og det vilde vistnok have været til Nytte for dem, om de ogsaa kunde have taget Deel deri.

Man har igaar med en vis Betydning spurgt mig, om noget Artilleriemandskab var designeret til de 8 Kanoner, som skulde tildeles dette Contingent, naar det engang skulde marschere. Jeg svarede benægtende, at der for Tiden intet saadant dertil er designeret, men naar et saadant Batterie skal stilles, saa vil dette Batterie med de 150 Mand, som udfordres til at betjene det, kunne møde paa den yderste Landgrændse mange Uger, før det overstrider Grændsen, og der vil saaledes være Tid nok til at designere disse 150 Mand, hvad enten man dertil tager et sluttet Batterie, eller man tager Mandskab ud af forskjellige Batterier.

Den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt (2den Valgfreds (Tscherning)), som ved enhver Leilighed sammenblander alle mulige Materier (Latter), har ogsaa her beskæftiget sig meget med en temporair Forandring i Fordelingen af Artilleriets Recrutter til Batterierne, og derover gjort en stor Ophævelse. Efter de ældre Bestemmelser bleve Recrutterne til det 1ste Artillerie-Regiments 8 Batterier tagne af Kongeriget Mandskab, og Recrutterne til det 2det Artillerie-Regiment af de 3 Hertugdømmers Mandskab, men Regjeringen har iaar troet det rigtigt at forlægge de hollsteenske Batterier til Sjælland og danske Batterier til Holsteen. Man har som en Fortsættelse af denne Forholdsregel, som kan tilbagekaldes, naar man ikke længere finder den hensigtsvarende, taget Recrutter fra Holsteen og ansat dem temporairt til Tjenstgjøren ved det 1ste Artillerie-Regiment, og omvendt ere ogsaa Recrutter fra Kongeriget fordeelte til Batterierne i Hol-

steen. Jeg troer, at denne Forholdsregel baade er militair og politisk hensigtsvarende, og jeg seer dert hverken noget Overgreb eller noget Misgreb (So!), men mener, at den fuldkommen lader sig retfærdiggjøre for enhver billig Dommer; hvorlænge denne Foranstaltning vil vare, vil komme an paa Omstændighederne. Den ærede Rigsdagsmand har fundet det sørgeligt, at en saadan Sag ikke er bleven behandlet i Statsraadet; dette kommer forøvrigt slet ikke den ærede Rigsdagsmand ved (Bravo! Latter); det er en Foranstaltning, som Kongen er fuldkommen berettiget til at tage (Tscherning); Maa jeg bede om Ordet for at gøre en personlig Bemærkning) uden Rigsdagens Indblander, og hvilken af Ministrene Kongen raadfører sig med, inden han tager en Beslutning, er Rigsdagsmanden for Holbø Amt (2den Valgfreds (Tscherning)) aldeles uvedkommende (Latter). Naar der er talt Saameget om, at de Tropper, som skulle danne det tydske Forbundscontingent, vilde komme under en fremmed Overherre, saa maa jeg tilstaae, at jeg ikke rigtigt forstaaer, hvad man dermed sigter til. De Tropper, der stilles til en fremmed Armee, staae selvfølgelig under dennes commanderende General, og isald Kongen ikke var berettiget til at stille dem under en fremmed Overcommando, kunde han heller ikke være berettiget til at slutte Alliancer, eller være istand til at lade sine Tropper agere i Forening med en anden Magt.

En æret Taler ligeoverfor mig (Kund) har villet fortælle Forsamlingen, at, naar Krigsministeren sendte Tropper ud af Landet til det tydske Forbund — Noget, som forøvrigt Krigsministeren ikke kan gjøre, eftersom det er Kongen, som har den høieste Myndighed over Krigsmagten, og ikke Krigsministeren — saa begik han en Forbrydelse. Jeg behøver ikke at svare paa en saadan Paastand.

Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amt (4de Valgfreds (Monrad)) har yttret, at, eftersom det er Kongen, der, ifølge Grundlovens § 21, har den høieste Myndighed over Krigshæren, kan han ikke overdrage denne Myndighed til Andre. Jeg maa henholde mig til hvad jeg nylig sagde; i saa Fald har han ikke den høieste Myndighed over Krigsmagten,